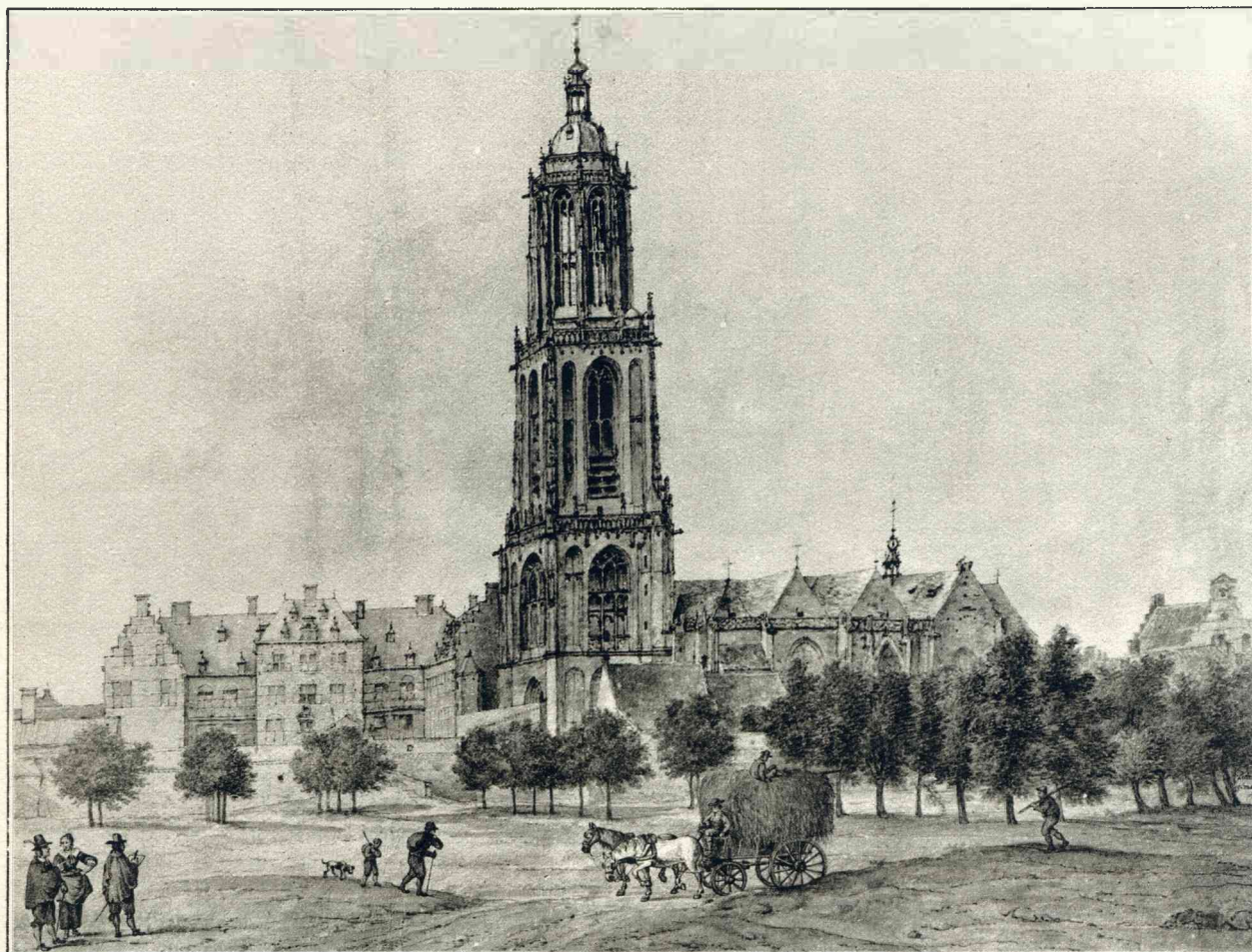

OP DE VELUWE. Rhenen met den Cuneratoren, naar een oude teekening.

REIZEN RUIMTE

OP DE VELUWE. Bij den Grebbeberg.

De soms kinderlijke genieting — ofschoon het lang geen onvermengd genot is! — van een lange treinreis is terug te brengen tot het gevoel, dat de wereld voor ons grooter wordt. Het genot van vakantie en reizen is, goed beschouwd, het genieten van grootere bewegingsvrijheid dan gewoonlijk, het genieten van meer ruimte. Bij het overschrijden der landsgrenzen gevoelt men,

niet over de grenzen te trekken. Op de Veluwe is bosch en velerlei natuurschoon en de poezie van stroomende beekjes (wat beteekent „kabbelend beekje” niet voor een stedeling, die alleen grachten en slooten kent!), en op de Veluwe is heide, ruimte. En volkomen verklaarbaar is het, dat de groote vlakte met weinig dorpen in het

bewust of onbewust, de vreugde van het nieuwe en het vreemde; het werk, het dagelijksche leven, de bekende omgeving is ver weg, verdwijnt uit de gedachten; men voelt meer ruimte. Met het verruimen van ons wereldje, wordt onze geest verruimd en verrijkt; het is de ruimte die grootendeels voor een stedeling een dag in de natuur tot een genot, tot een lichamelijke en geestelijke ontspanning maakt; het is de onmetelijke ruimte die ons in de zee aantrekt en tegelijk ontzag inboezemt; het is de ruimte, het echte vergezicht, dat ons op den top van berg of heuvel, in het wijde polderland of de onafzienbare hei, de blijde werkelijkheid van vakantie, d.i. de „leege” tijd, vrij van zorgen en dagelijksch werk, bewust doet worden.

De eenvoudige schoonheid van het polderland met koeien, molens en wonderlijke wolkenluchten (wij zien het te dikwijls en noemen het daarom: kaal,) de stilte van een wijde rimpellooze watervlakte of de vrede en rust van een bosch, spreekt daarom voor den stedeling, wien natuurgenieting bij beetjes is toebedeeld, niet zoo duidelijk en sterk als het onbepaalde en machtige panorama vanaf een berg of de onafzienbaarheid van een golvende heidevlakte. Heteerste bezitten wij niet in ons land, voor het tweede behoeven wij

OP DE VELUWE.